

International Journal of Sanskrit Research

अनन्ता

ISSN: 2394-7519

IJSR 2019; 5(4): 123-126

© 2019 IJSR

www.anantaajournal.com

Received: 04-05-2019

Accepted: 06-06-2019

गणेश नारायण स्वामी

शोधछात्र,

जगद्गुरुमानंदार्यराज

स्थानसंस्कृतविश्वविद्यालय,

जयपुर, राजस्थानम्, भारत

पं.विद्याधरशास्त्रिकृते विश्वमानवीयमहाकाव्ये उदारवादिचिन्तनम्

गणेश नारायण स्वामी

प्रस्तावना

उदारवादः एका एतादृशी विचारधारास्ति यस्यां वैयक्तिकस्वतन्त्रतायाः उपरि अत्यधिकं बलं दीयते । एवमेव आधुनिकोदारवादिविचारधारायां लोककल्याणकारिराज्यस्य परिकल्पना स्थापितास्ति । उदारवादः मानवस्वतन्त्रतायाः मानवाधिकाराणाञ्च संरक्षणस्य एका शासनव्यवस्था विद्यते या प्रत्येकं जनं स्वतन्त्रतापूर्वकं स्वकीयव्यक्तित्वस्य विकासार्थं प्रेरयति । उदारवादः मानवजीवनस्य प्रत्येकस्मिन् क्षेत्रे वैयक्तिकप्राधान्यं स्वीकरोति । उदारवादः स्वकीयहितसाधने सामाजिकहितसाधने च सामञ्जस्यं स्थापयति । अस्माभिः ज्ञातं यत् उदारवादः मानवस्य स्वतन्त्रतायाः वृद्धौ विश्वासं करोति । उदारवादस्य मान्यतास्ति यत् स्वतन्त्रता नागरिकस्य प्रकृतिप्रदत्तः आजन्मनश्चाधिकारः अस्ति । उदारवादिचिन्तकाः मानवीयविवेकशक्त्यां विश्वासं कुर्वन्ति । उदारवादिनां मतमस्ति यत् जीवनस्य सम्पत्तिधारणस्य स्वतन्त्रतायाश्चाधिकाराः प्रकृतिप्रदत्ताधिकाराः सन्ति । स्वतन्त्रतायाः अधिकारान्तर्गते वैयक्तिकस्वतन्त्रता, नागरिकस्वतन्त्रता, सामाजिकस्वतन्त्रता, राजनैतिकस्वतन्त्रता इत्यादयः सम्मिलिताः सन्ति । अद्य प्रायः सर्वेषु राष्ट्रेषु नागरिकाणां मौलिकाधिकाराणां संरक्षणमेव एतस्य विचारधारायाः समर्थनं करोति । उदारवादः तासां परम्पराणां ऐतिहासिकानाञ्च तथ्यानां विरोधं करोति ये विवेकपूर्णाः न सन्ति । एषः धर्मनिरपेक्षदृष्टिकोणस्य समर्थकः अस्ति । एषः आर्थिकक्षेत्रे नागरिकाणां कृते स्वतन्त्रतापूर्वकं स्वकीयकार्यं कर्तुं स्वतन्त्रतां प्रददाति उदारवादिचिन्तनस्य मतमस्ति यत् व्यवसायचयने कार्यकरणे वा तत्र चार्थस्य निवेशने नागरिकः स्वतन्त्रः स्यात् । उदारवादिनः लोकतन्त्रस्य प्रबलसमर्थकाः सन्ति । उदारवादस्य विचारधारा उदयकालादेव प्रतिपादयति यत् स्वतन्त्रतायाः तस्याः च संरक्षणस्य सर्वोत्तमविधिः सः भवति यस्मिन्

Correspondence

गणेश नारायण स्वामी

शोधछात्र,

जगद्गुरुमानंदार्यराज

स्थानसंस्कृतविश्वविद्यालय,

जयपुर, राजस्थानम्, भारत

प्रशासनस्य शक्तिः प्रजायाः सन्निहिता भवति । उदारवादस्येयं मान्यतास्ति यत् वैयक्तिकस्वातन्त्र्यस्य रक्षणार्थं लोकप्रभुसत्ताधारितलोकतन्त्रीयशासनप्रणाली एव सर्वोत्तमा शासनप्रणाली भवति । वर्तमानसमये उदारवादिनां पुरातनदृष्टिकोणः परिवर्तितः । अधुना सर्वे उदारवादिनः एनं स्वीकुर्वन्ति यत् प्रशासनस्य राज्यस्य वा उद्देश्यं जनकल्याणमेव भवति । राज्यस्य उद्देश्यं जनविशेषस्य वर्गविशेषस्य वा कल्याणं नास्ति अपितु सम्पूर्णमानवसमाजस्य हितसंसाधनमस्ति । आधुनिक-उदारवादिनः अद्यत्वे लोककल्याणकारिराज्यस्य विचारधारायाः प्रबलसमर्थकाः सन्ति । एतस्मादेव कारणात् अद्य सर्वकाराः लोककल्याणार्थमेव कार्यं कुर्वन्तः दृश्यन्ते । उदारवादः निरंकुशतावादस्य कस्यापि सिद्धान्तस्य समर्थनं न करोति । उदारवादस्य प्रमुखा मान्यतास्ति यत् प्रत्येकस्य राष्ट्रस्य शासनं तद्देशवासिनां इच्छानुसारं प्रचलेत् । अनेन एव उपायेन वैयक्तिकस्वतन्त्रतायाः संरक्षणं भवितुं शक्यते । अतः उदारवादः राष्ट्रीयस्यात्मनिर्णयस्याधिकारस्य प्रबलः समर्थकः अस्ति । एषः स्वशासनस्य सिद्धान्तस्य एव समर्थनं करोति । उदारवादिविचारकाः समर्थकाश्च मन्यन्ते यत् प्रत्येकं जनः स्वकीयानां हितानां निर्णायकः स्वयमेव भवति । मानवः स्वजीवनस्य प्रत्येकस्मिन् कार्ये प्राकृतिकरूपेण स्वतन्त्रः भवति । आधुनिकैः उदारवादिभिः एकस्य जनस्य विकासापेक्षया समाजस्य कल्याणस्य कृते प्राथमिकता प्रदीयते । एतस्मिन् अर्थे राज्यस्य उद्देश्यं एकस्य व्यक्तेः विकासः न भूत्वा सम्पूर्णसमाजस्य विकासः भवति । उदारवादः विधिसम्मतशासनमुचितं महत्त्वं ददाति । पुरातनोदारवादिचिन्तकाः नूतनोदारवादिचिन्तकाः च संविधानसम्मतशासनमेव स्वीकुर्वन्ति । सर्वे उदारवादिविचारकाः विश्वबन्धुत्वस्य भावनायाः प्रबलतया समर्थनं कुर्वन्ति । तेषां मान्यतास्ति यत् सम्पूर्णसमाजस्य विकासेन एव राष्ट्रस्य विकासः भवितुं शक्यते । अतएव ते चिन्तयन्ति यत् सर्वे

राष्ट्राः परस्परं अखण्डतायाः सीमानाञ्चादरं कुर्युः । अनेन एव सर्वेषां राष्ट्राणां हितं सिद्धं भविष्यति । उदारवादिनः अन्ताराष्ट्रियसम्बन्धेषु शक्तिप्रयोगस्य प्रबलं विरोधं कुर्वन्ति । एवं उदारवादिभिः विश्वस्य शान्तिव्यवस्थायाः व्यावहारिकपक्षं प्रति विशिष्टं महत्त्वं प्रदीयते ।

उदारवादिचिन्तनस्योपर्युल्लिखितायाः अवधारणायाः सन्दर्भे अत्र पं.विद्याधरशास्त्रिकृते विश्वमानवीयमहाकाव्ये उदारवासिदसंभानामध्ययनं प्रस्तुतमस्ति ।

विश्वमानवीयमहाकाव्ये उदारवादिचिन्तनम्

बीकानेरनगरस्य वासिनः पं.विद्याधरशास्त्रिणः एकं महाकाव्यं अस्ति-‘विश्वमानवीयम्’ इति । शास्त्रिमहोदयस्य महाकाव्येऽस्मिन् नवसर्गाः सन्ति । एतस्मिन् विविधछन्दानां प्रयोगः कृतः । एतस्मिन् प्राकृतिकवर्णनानामनेकानेकरसानां अद्भुद् समन्वयः कृतः । एतस्मिन् न तु एकस्यैव नायकस्य जीवनचरित्रं वर्णितं नैव एकस्य कथाप्रसंगस्यैवाश्रयः गृहीतः । महाकाव्येऽस्मिन् नवसर्गेषु निम्नलिखिताः विषयाः वर्णिताः-

1. विश्वव्यापिनी दृष्टिः
2. नवीनं यत् पुराणं तत् पुराणं च पुनर्नवम्
3. सर्वेऽन्योऽन्ये समाधिताः
4. नवीनं जीवनं नित्यम्
5. प्रसुप्ता साम्प्रतं मतिः
6. ब्रह्मर्षिदेशः
7. देवीप्रकाशः
8. ऐश्वरं दर्शनम्
9. लक्ष्यहीनाः शिक्षालयाः
10. उज्जयिनीपुरी
11. इष्टदेव-स्मरणसामर्थ्यम्
12. अज्ञेया कालगतिः
13. त्वमेव माता च पिता त्वमेव
14. क्षणे क्षणे हन्त कृतोऽयमन्यः
15. वीरप्रशस्तिः
16. शक्तिप्रबोधनम्

- 17.वैयक्तिकी सामाजिकी च मानवीया महाशक्तिः
- 18.यो ददाति-यो भुङ्क्ते तत्र लक्ष्मीः प्रसीदति
- 19.अन्तर्दृष्टि-विकला अहम्भावग्रस्ता आधुनिका
वैज्ञानिकाः
- 20.साधुवादैः सत्करणीयाश्च
- 21.न हिताय शाश्वतं धावनम्
- 22.क्षणं विरम्य चिन्त्यताम्
- 23.मादिनी चन्द्र चन्द्रिका
- 24.अभिनवो विध्वंसनशीलो दशमो मनुजग्रहः
- 25.कठिनव्रती सुधाकरः
- 26.कुरुत नैव सुधां विषमिश्रिताम्
- 27.सदैव सुपोष्याः स्वकुलकीर्ति-प्रदीपकाः गुणाः
- 28.मनः कोषमयाः भावामात्रानुप्राणिता विभुगतयः
पितरः
- 29.न केवलं काल्पनिकः परलोकः
- 30.सुरक्ष्यं सदैव वैचारिकं शरीरम्
- 31.न सर्वे देवलोकाधिकारिणः
- 32.श्रौता मानवैः कल्पिताश्च द्विविधा देवाः
- 33.मानवीया देवा मानवस्वभावाः
- 34.पितरो महर्षयश्च न देवत्वाप्तिकामाः
- 35.सुरर्षिदर्शनम्
- 36.नवसर्ग-सर्जकः पुमान्
- 37.निखिलार्थ-सिद्धिप्रदायिनी वसुन्धरा
- 38.भोगमात्रनिरताद्भुता नाकगतिः
- 39.पार्थिवं वैशिष्ट्यम्
- 40.दिव्यं मानव-जीवनम्
उपर्युक्तायाः विषयसूच्याः आलोके एतन्महाकाव्यस्य
उदारवादिचिन्तनसन्दर्भं सर्वप्रथममिदं श्लोकद्वयं
द्रष्टव्यं यस्मिन् स्वार्थदृष्टिं परित्यज्य
विश्वकल्याणकारिदृष्ट्याः ग्रहणस्योपदेशोऽभवत् -

विश्वरूपे हि लोकेतद् विश्वबुद्धिर्हितावहा ।
विधेया खिण्डता नेयं स्वार्थदृष्ट्या हि
कर्हिचित् ॥
परार्थं निहितः स्वार्थः प्रेक्ष्यतां सूक्ष्मया दृशा ।
परेषां साधिते साध्ये स्वसाध्यं साध्यते
स्वतः ॥ [1]

एतस्मिन् प्रसङ्गे बहवः उपदेशाः विश्वपरोपकारस्य
भावनायाः कृताः । एतस्य उपदेशबहुलप्रसङ्गस्य
कश्चिदंशः द्रष्टव्यः यत्र मानवीयसंघर्षान् परित्यज्य
विश्वहितस्य भावनायाः उपदेशः कृतोऽस्ति । अत्रैव
अहिंसासत्यत्यागमैत्रीभावनापरोपकारसौहार्दादीनां
विश्वमूल्यानामपि महत्त्वं प्रदर्शितम्-

मानवीया हि संघर्षाः निखिलाः स्वार्थमूलकाः
शोधिता स्वार्थलिप्सा चेत् स्वयं शान्ता
भवन्ति ते ॥

अहिंसा सत्यमस्तेयं . त्यागदानादयस्तथा
सर्वेऽप्येते हि धर्माङ्गाः सर्वेषां हित-
साधकाः ॥

व्यापके स्नेह-संसारे सर्वेषां हित-चिन्तके
विश्व-मैत्री हि सर्वेभ्यो वर्धते स्वयमात्मनि ॥
स्वार्थसिद्धौ रतं नित्यम् परार्थस्य च घातकम्
कलिप्रवर्तकं भावम् प्रवदन्ति विपश्चितः ॥
यस्मिन् भावे च सौहार्दं सर्वेभ्यः परिपुष्यते
सद्भिस्तस्यैव सद्वृद्ध्यै लोकै
नित्यम्प्रयत्यते ॥

भावैः संकुचितैर्ग्रस्ते भौतिकेऽस्मिन् युगे बुधैः
व्यापकायात्मबोधाय प्रयत्यं तत्समाहितैः ॥ [2]

एवमेव द्वितीये सर्गे शिक्षालयानां लक्ष्यहीनतायाः
प्रसङ्गे कविना पुनः बुद्धेः निर्मलतापूर्वकं
समस्तजगतः कल्याणस्य कामना कृतास्ति-

मिथो हि कल्याणरताः समस्ता
ययापि बुद्ध्या निखिला भवेयुः ।
यथा च सर्वे सुखिनो जगत्यां
तथैव विज्ञैरधुना प्रयत्यम् ॥ [3]

उदारवादिचिन्तनस्य महत्त्वपूर्णावयवस्वरूपायाः
विवेकशक्त्याः विषये कविना चतुर्थे सर्गे प्रोक्तं यत्
विवेकिनां जनानां सामर्थ्यैः प्रत्येकस्य जनस्योन्नतिं
कारयितुं शक्यते-

वैयक्तिक्यैः समुन्नत्यैर्भाव्यः सर्वैः. विवेकिभिः ।
सामर्थ्यैरखिलैर्युक्ताः स्वयंसिद्धा-विवेकिनः ॥ [4]
एवमेव उदारवादस्य चिन्तनस्य एकस्याद्वितीयस्य
संगठनेतिगुणस्य विषये कविना प्रोक्तं यत्

कलौ संगठने शक्तिः सिद्धान्तोऽयम्
सनातनः।
दुर्जनैस्तद् सतां स्थाने क्रियते किन्तु
साम्प्रतम् ॥ [5]

राष्ट्रशक्तेः रक्षणायोपदेशं कुर्वन् कविः कथयति यत्
प्राणैरपि एतस्याः राष्ट्रशक्तेः रक्षणं कर्तव्यम्-

राष्ट्रशक्तिः सदा रक्ष्या प्राणैरपि धनैरपि ।
क्षीणेयं यत्र यत्र स्यात् सर्वं तत्र विशीर्यते॥[6]

कल्याणकारिराज्यस्य स्थापनायै आर्थिकनीतीनां
विषये कविः उपदिशति यत् यत् राज्यं व्यर्थं व्ययं
न कुर्यात् । व्यर्थं व्यये कृते प्रजाजनाः विविधैः करैः
ग्रस्ताः भवन्ति ।

राज्येनापि व्ययो व्यर्थो नैव कार्यः कदाचन ।
कृते यस्य करैः ग्रस्ताः विधीयन्ते मुहुर्जनाः॥
[7]

सदाचरणस्योपदेशं कुर्वन् कविः कथयति यत् मिथः
सद्भावपूर्णव्यवहारेण एव एतत् सम्पूर्णं जगत्
सुखपूर्णं हर्षितञ्च भवितुं शक्यते । दुर्भावनया एषा
सृष्टिः विकारयुक्ता भवति ।

निजैर्योगोऽयं नः प्रचलति सदैवादि-समयात्
इमे द्यावाभूमी सकलसुखपूर्णं हि भवतः ।
मिथः सद्भिर्भावैः कुरुत जगतीं हृष्टचरिताम्
कुभावैश्चाकृत्यैः कुरुत वत नेमां हि
विकृताम्॥ [8]

एवं एते सर्वे पं.विद्याधरशास्त्रिमहोदयस्य
विश्वमानवीये महाकाव्ये प्राप्ताः
उदारवादिचिन्तनसन्दर्भाः ।
विश्वमानवीयस्याध्ययनेन इदं ज्ञायते यत्
महाकाव्यमिदं निश्चितरूपेण विश्वभावनायाः
विकासायोदात्तानां वैश्विकानां च जीवनमूल्यानां
स्थापनां कर्तुं सक्षममस्ति ।

संदर्भ

1. विश्वमानवीयम्, 1/9-10
2. विश्वमानवीयम्, 1/17-22
3. विश्वमानवीयम्, 2/43
4. विश्वमानवीयम्, 4/31
5. विश्वमानवीयम्, 4/34
6. विश्वमानवीयम्, 4/39
7. विश्वमानवीयम्, 4/47
8. विश्वमानवीयम्, 7/42